

שנקרא עת וחינו מלווה חיינו שאינו מלווה לו מעות
עובר מעוס לופיג לר"ם שאינו צעור אללו חרף
עושיהו חיינו להקב"ה אשר יהא צמיעתו
חרפה לקצ"ה מלווה ד' חונן דל וגמולו ישלם לו ח"כ
הקצ"ה הוא בעל מלווה וכשאנו רוצה להלוות לעני
ח"י הקצ"ה חינו צעור אללו ח"כ הוא חרף עושיהו:
פא"ן העחזר ואם המקדים יגאל את ביתו ויסק חמשיהו
יש לחסוף ח"י סתפל צבולה וחי' לו מחזר
י"ה ר"ה כי ע"ז הוא עיקר הפלתינו ונקשתנו וחרמ
כסף נקרא לדיק כי כסף גמרי' עץ ערכך גימרי'
ע"י כי עמיד ליתן לכל לדיק ולדיק ע"י עולמות
הם נקרא כסף ערכך וחי' לו סמחזר ו"ה עם י"ה
ח"פ העמנה כל העושי' מלי' אחת עניצין לו ועאריכין
ימיו ושנותיו ונוחל הארץ וכל שאינו עושה ע"ה וכו'
אין עניצין לו ואין מאריכין ימיו לכאורה מכלל הן
כמעט לאו ושכית אי אמרינן ופערת פ"י צלי חוק
אפילו מי שלא סייר רק מלווה אחת ח"כ קשה רישא
דעמנה כל העושה מלווה אחת אפילו אם עשה מלווה
אחת והשאר לא עשה כעת יאמר מה פעל אל וחי
כימא אפילו למי בעושי' קשה סיפא דעמנה וכל
שאנו עושי' מלווה אחת הלל אין הדבר הלוי צמלוה
אחת לחוד ע"כ נרא' לפרש מ"ן צחילוק חותיות ח"ה
צ"ס הוא י"ה ועמנה כל תבנותיו לחזר י"ה צו"ה .
וז"פ העושי' מלווה אחת סיה"י מ"ן ו"ה הכל צמחצרות
אחד אז עניצין לו ועאריכין ימיו ושנותיו כי
כחיצ ומאחיס לנוטרים את פרי' פ"י הזוהר צפ'
וירא מאתן עלמין כדי שיהנה עכצוד החור' וסיעים
צמילואו י"ע י"ע עולה צכפל ר' וז"פ כי צי חשק
ואפלעוהו מה יחי' סכרו הקצ"ה יתן לו אורך ימים
סמילי של ימים פעולה מאתים ח"פ מאריכין ימיו
ס"ס לו אורך ימים ונוחל הארץ כי עתה נחלתינו
נספכת לזרים' ואחר סמחזר י"ה צו"ה ציחד נוחל
הארץ צמלימות: בשם הרב הלדיק ר' משה ל"ב
מסאסוב ז"ל חלמיד של זקני רר"ש צפ' ויסז כי
חרד אל צני אלל שאלה ופ"י רש"י סיון מסור לו
אם לא ימות צחי' אחד מצניו מוצע שאינו רואה
גימנס והנה היא חמי' סיעקצ אצניו ע"ה שהיתה
עמנו שלימה יראת גימנס צמעי' אך כך ספ"י ס"ס
לדיק שהוא נקרא צחינה עתה פנים שהוא אינו
עשגיח על עצמו כלל אפילו מצין אותו ורודף וסולך
צכל המקומות והוא נע וכד וסולך ומחפש צמירין

ונקדקין לחקן נפשות ישראל וגם יש לדיק שהוא
נקרא צחינה צושה פנים שהוא יוסז צציתו צמנוחה
וכאשר יצאו אליו לביתו אזי יתקן אותם וכאשר
סמנהג צעה"ז כך נוסגין עמו לעלמי דקסוע הלדיק
סמול צחינה ע"פ פ"י מנהגו להיות נע וכד לחפש
נפשות ישראל כך נוסגים עמו לעלמי דקסוע כאשר
צא לשם מוליכין אותו חייב לגימנס ליקח עמו
נפשות ישראל וסלדיק שהוא צחינה צושה פנים
מוליכין אותו חייב לגימנס ח"פ העמנה צפ"ה ע"ה פנים
לגימנס וצושה פנים לגימנס וסמנהג ידוע סלדיק שהוא
ע"פ הוא צחינה להנה כי סלחז אינו עומד צמקועו
סילדיק צמנוחה רק הוא מחנודד לכאן ולכאן ולדיק
צושה פנים הוא נקרא אש כי היא עומדת צמקועה
נמלא יעקב אצניו ע"ה ח"י צחינה צושה פנים ככאמר
וחי' צית יעקב אש ויוסף צחינה ע"פ ככאמר וצית
יוסף להנה וכאשר צמע סיוסף אינו אחר סחסר
כעת הלדיק ע"פ מהעולם אזי לדיק הוא ליקח לעצמו
צחי' ע"פ ע"כ אחר כי ארד אל צני אלל שאלה
ודפח"ה:

והנה ראיתי להליג כאן צסם חני זקני הקדוש
רצי ר' שמעלקא סמיל עוד אחת
דצרים הקדושים וסנעיעים וערצים לחון סומעת
צמילי דאגדתא צס"ס ומדרשים ססמעתה מאכסי
אמת ועל כולם מהרצ שאר צצרי האלון עושי' משה
תאומים סאצד"ק סורדענקא צעמנה ספר ד"מ
ואולם להדפיס סדצרים סאלה צחק סספר הוא מעט
סכמות ומילתא דזוערתא לגבי דשמואל לכן סלגסי
זאת ססקדמתי: אח"ח 1234567

ברכות דף י"ז מרגלל צפומי' דרצא תכלית
סכמה ססוצה ומע"ט כו' סנא' ראשית
סכמה יראת ד' סכל עוז לכל עושיהם ללואדיהם לא
כאמי' אלל לעושיהם לעושים לסמה כו' וכל העושה
סלא לסמה נוח לו סלא נצרא ע"כ ויליד כתי דגדול
סעושה לסמה מהלומד סלא לסמה אלל מניל דנוח
לו סלא נצרא וגם קשה דסמי עונס לסמי עון מאי
סייך וציאר עפ"מ דמזוחר צעירובין ד"ג פלוגחא
דצ"ס וצ"ה אי נוח לו לאדם סלא נצרא יותר מסנצרא
נענו וגמרו נוח לו סלא נצרא יותר מסנצרא ופ"י
סמסרש"א צמיא למס' מכות סלסון נענו וגמרו פ"י
סמנו מנין סמלוה ורבו סלליון ססן ססיה סעגי' עליהם

סנהדרין פ"ו צמחני' צומן סאדם מלעזר שכינת
מה א"י קלני מראשי קלני מרועי ופי'
הפסוק כהן הא"י חיי קל מראשי וסוף א' לפרס
ע"פ מחז"ל הכהן הפילין דמרי' עלמא מה כתיב זהו
ומי כעמד ישראל גוי א' דקוצ"ה משהחנא צישראל
כסעוסין רלונו של מקום וספיך צרעיים שכינת
אומרת קלני מראשי קלני מרועי קלני היא מלשון
קלון כלומר צושת וגם נכלמתי מחפילין סצראשי
וסצזרועי דכתיב זהם ומי כעמד ישראל וגו' ועפ"י
א' לפרס מחז"ל סכר מלוא מלוא כי הקצ"ה חפץ
צמזחן של ישראל וחפלו להטיב וכסמסלס סכר
לעושי מלואו היא כ"ר לפניו ית"ש וספיך צעזרי רלונו
וכי"ל ולז"א ססכר מלוא מלוא ר"ל כמו צמלוא עושה
רלונו של מקום כן הסכר היא ג"כ רלונו ית' כי חפץ
חסד הוא וז"ל מלוא סכעסה רלונו וספיך סכר עצירת
והנן :

בשילחי פ"ד דסנהדרין מאי דכתיב ולא קרב זא"ז
כל הלילה צלותו שעה צקסו מה"ס לומר
סירת לפני הקצ"ה א' להם הקצ"ה מעשה ידי טעמו
צ"ס ואחם אומרים סירת ודקדק דהא הקצ"ה גזר
עליהם לסיעופס צמים וספיך עתה לא רלה לסמוע
סירת המלאכים ואמר הוא צציאור המאמר עפ"י מחז"ל
ע"פ כי צדצר אסר זדו עליהם צמים דימו לאצדס
וכידוכו צמים מדה כנגד מדה וסנה מלינו לחז"ל
סאמרו דסריפת מוסנה סכחצ ס"י עצור סככס צאזנס
סירת המלאכים ועי"ז כסרפו וסו אומרים צקסו
מה"ס לומר סירת כלומר סצקסו להמית המלרים
צדק זה וכעוצדל דסכחצ וספיצ להם הקצ"ה כי
רלונו לסעניסס דוקא מדה כנגד מדה ככ"ל חסו
אומרו מעסה ידי טעמו ר"ל מעסה ידי קאי על יסיראל
ססם מעסה ידי יולר סצורא יתנ"ס ועצמו ר"ל
המלרים צ"ס וא"כ מהרלוי לסעניסס צדצר אסר זדו
עליהם ככ"ל ואחם אומרים סירת ר"ל להמית אוחם
צזה וא"ס והנן :

מדרש מג"א ע"פ ויאמר המן חק לא הציא אסתר
המלכת ארצות סס ספתחו צאף ואצדו
צאף ואלו הן כחש כו' ודקדק מה רלו רצותינו ז"ל
חכמי סחלמוד הקדושים לפתוח צאף פ' אעפ"י צמס'
כחוצות ות"י עפ"מ דכודע כי סחורה סצנפי' וסמה
ס"ג מדות ססחורה כדרסח צהן סמה מכווכים כגד
ס"ג מדות חליסר עכילין דרממי ומס' כחוצות קרלו
הקדמוכים ס"ס קטן וזה נמלא י"ג פרקים ופרק
אעפ"י

עליהם עונם על סעסין ססן רק רמ"ה סעקצלים
עליהם סכר וקרוצ להפסד יותר מסכר מעס"ה גמרו
דכוח לאדם סלא כצרא ע"כ ואמסס לפ"מ דמזואר
צקידוסין ד"מ דמחסנה טוצה סקצ"ה מלרפה למעסה
ומחסנה רעה חינו מלטרק יע"ס א"כ יס צקיום מ"מ
סני פעמים רמ"ה פ"א על סמעסה ופ"א על סמחסצ'
מסא"כ צל"ה לא נחסצ רק סמעסה א"כ סוצ כפיס
ססכר על סהפסד ועפ"י אמר לפרס פסוקי סחורה
סדר צראסיה וירא ס' כי רצה רעה סאדם כלומר
סרחה ססרפוח מלד עצירות מרובי' על ססכר וכ"ה
כיון דסמחסנה טוצה של סמלוא מלטרק א"כ מדה
טוצה מרובה לז"א סרחה ג"כ כי כל ילר מחסצות
לצו רק רע כל סיום סגס צעסוחו אחת מולוא ס'
מסורצ צמחסצתו מחסצת פיבול א"כ סהפסד מרובה
על ססכר מעס"ה וינחם ס' כי עסה חת סאדם סטוצ
לו סלא כצרא ככ"ל ולז"א רצא דכל סעוסה סלא
לסמס סאין מחסנה מועלה לסלטרק למוצה וא"כ עלול
אל סהפסד יותר מסכר חזי כוח לו סלא כצרא וא"ס
והנן :

שבת דף קכ"ז עד ארצעי' סכין מיכלי מעלי
מכאן ואילך מיסתי מעלי. מאד יפלא להלום
דצרי חז"ל כפסוטו וכי צלו לסודיע חיימתי טוצ
לסאדם סחכילה וחימתי טוצ ססתי' ופי' סוף כי
רמו צדצריסם סקדוסיס מוסר ססכל אל סאדם כילד
יסגצר כגד מלחמה סילס"ר אסר מדרכו להסיה חת
סאדם צימי צחרותו סמה צחור צילדוחך ולענת זקנהך
ססוצ צחסוצה וסחקנה לכלח חת סילס"ר צעענחו
כי סלא חנו רואין צמאכל סכאסר סיא חיקך צגמר
ציסולו מחדס טעמו צו ולסחר סכתיסן אצד טעמו
וריסו ועסריח וכאסר ימי סזקנה ממסמסס וצאים על
סאדם וסוף אז יסוצ אל לצו וניחם על איצוד יעיו
צלא מלוא דמע"ט ורלונו אז לסוצ צחסוצה לפני ס'
סילס"ר מסיחו כי צימי סזקנה לסחר אפיסת כוחותיו
קסה לסוצ צחסוצה וסחקנה לכלחו אז כי סלא חנו
רואים צכל מיני מסקה סכל עוד סכתיסן סוף סזק
יותר כאסר אומרים סעולס צדקך הללי על מחז"ל
יין יסן סדעת זקנים כוחה סימנו כי סזקנים דעסם
ניחם צראוחס דצר סצמי סזקנה סיא יותר סזק וצריא
וסו מחז"ל עד ארצעים סכין סכלח לסילס"ר צמיכלח
מעלי כי סמאכל יותר טוצ וצריא צעת סכגמר מחדס
ולסחר ע' סכין סכלחו כי מיסתי מעלי כי סעסקה
יסר סק לסחר סכתיסן חסו מליסה כלה לסכמינו ז"ל
והנן :